

לקוטים מכתביו הRELBG

הוציאם לאור בפעם הראשונה

ד"ר יוסף צבי קארלעבאך
(ברלין)

הוצאת מילר
הוצאה מיוחדת למלאת ארבעים שנה לשנת מיל' חמשה וארבעים
שלמה קארלעבאך על כסא הרבנות בק"ק ליבעך.

ברלין

בדפוס צבי חירש איטצקאווסקי

תרע"א.

לקוטים מכתבי חרבן

חוצאים לאור בפעם הראשונה

ד"ר יוסף צבי קארלעבאך
(ברלין)

חוצאה מיוחדת מס' היובל אשר י"ל למלאות ארבעים שנה לשכת מיר חרבן
שלמה קארלעבאך על כסא הרבנות בק"ק ליבעך.

ברלין

בדפוס צבי הירש איטזק אוסקי
תרע"א.

לְקִיטִים מִכְתַּבֵּי הַרְלָבֶג.

הוֹצִיאָם לְאוֹר כְּפָעָם הָרָאשׁוֹנָה

דָּרְ יְוָסָף צָבִי קָרְלָלָעַבָּאָךְ (בָּרוּלִין).

המן הייתה תוצאה יין ואם מגן שמן יצא? התקנה בדור מאה הסנדר ואמ' החיט יתפר מעליים? לנין אמרתי בלב: לא טוב היה נס המהנדס בנביים. מי שתורתו אומנתו מפייה תකיש תורה, וור לא יקרב להקריב קרבן. טוביים חולין שנעשו על תורתה הקדש מקדשים הנפסלים.

רק יהידים אנשי טגוליה עמדו בכל הדורות לישראל אשר אחוו בחכמת התורה ונם מן פרפראותיה לא הניחו את ידם, ויצא שם לחהלה ולתפארת בהראותם בינתנו לעני העמים. וביניהם רבי לי בן גרשון אשר הלך בעקבות הרמבי"ס וירד לעמק המערם ועל לנבי הפילוסופיה, ואישר בני דורו קרואו אותו החכם הכלול, הארי, הפילוסוף האלוהי. ספרים רבים כתובים בכל מקצועות התקופה וההנדסה; אבל אף שעורך חכמו אלה גדול וום, בכל זאת צדק קוזלה נס הפעם אשר הזhor שלו להרכות בספריהם, כי הנה נשכחו כל כתבי רבי לי ויקברו בעפר בתיהם הספרים ואין איש שם על לב.

נפלאים דרכי ח'. כי אחרי עברו חמיש מאות שנה וישב הגרשוני לחיה, והזכות הזאת להחזר העטרה ליוושנה נתגלויה ע"י נאי אחד, אהוב ישראל, חוקר גדול בדברי ימי הכתובות היה הפורופר זיגמוד נינטן מטינגן, אשר מצא העתקה ישנה מספרי הרלבג בשפת רומי וירא מתוכה והנה בן גרשון הוא הוא אשר המציא את המאמר המכונה בשם הזונתיזאטן, הוא הוא איש תקן אשר כל הבהיר הנקרא בשם "מקל יעקב" ואישר בנה את חארהאפל (דונקעלקלאמטער) ואין מספר לכל החדשושים אישר חדש על ידו. וכן היום ההוא והלאה מתחרים החוקרים לחפש אחרי מטמוני ולחזאים ממחשך משתרם, ועדין המלאכה לא נגמרה.

והנה גם כתבי היד האלה אישר נדפסו פה יוצאים הפעם הראשונה לאור. שני השירים העומדים בראש חבורם רבי לי מרבי שמחה על מצאו המצתויין

לקטים מכתבו הרלבינג

ב' ז. קראלעטען

אל המקל.

הנברות. ולבתים אשר אדריהם ורק מילים אדרות על להקרם. אקלרים. בורל
שבע והעתק, מתהרים דינט, יבה אורה בגובל שעת עבר. בשנה ששה אלפלם וילשים
ספר הייסודה, "אש" ממן לוחה שרשי. חכמת התנ"ה. פעללה הספרםalla
תולדות הorth. ולכון אריה הרלבינג לhabר הגנות למאמר אקלרים
ושמי געם, יעיר בעי. גזען, מברת דוד
בקצעות ארין תנין ריה.
יעזא התה' בטהלה אידי,
עמלי תלהו אש' בטהלה בתה ריק פלאז על ר' הדותים ולבסוף הרכ' את הטורים
לכם בהם אש' מטהו שבחה,
על פלאז תלמורו שבחה,
בי תובחות טוסר, כי יהשע
ב' משען אל נבר יהליש,
כי יילד בנים וביטש
לספר הדיש ולונפ' אדר. אך הספר היה לא מצא בירינו בשלמותו. רק הלהת
הbor הכתה ההשברות. אבי יקורי, אה' העלים האלה לבנור, אלו אמאזן חן בעינר,
ווגני מוקיש. העגינה היא יידעת עם יעדתי שבתורה השקה נשער, אך דלא נט
ו אם חכמי העגינה בין מנתה בין מנתהachi. הלהבה צדקה לכהה? כן גם מנתה בין מנתהachi.
מנען נעד צמהה,
ישתחה לוי בטהה,
טמזה האט' הטוליה,
מנען נעד צמהה,
ונתלה אטטפה,

בשאף איזן הקראש הגני
בורוב חיל טעה כי איש
לא יאמין כי לא אל אי'
כי אברה חז' שע' אהלה
שאף חיל טעה כי איש
לא יאמין כי לא אל אי'
ונתלה אטטפה,

אל החרוזים שעשאם החכם מאשורי לייאן בנגנילש² על המקל ישראה עטרא
ההתבה וקרוא אותו מלחה עטוקות.

א.

לו ננים שבעי, גיר החכמו הכם ייר'ה הנם אל יבללו
וחברך³ רב לשל לועה כבביה יודר כבביה או ופעלו.
ימיןיך אריך תקען? ובתנות צר הדשיג, יודר כבביה סהה היוצר ופעלו.
מל'את שמעם, הליכות מלולו, בעצ' יאל איש ומקוילו.
לדוחיל לאיש⁴, ייש, הנהו אל שלכל, בגעמיו יהוה, בקר' בהיכל
אל הוכן כל כל, להשכילה בנה, לדעיה כל מתחם בסדר היאר ופעלו.
יבננה טר בכב' שחק, הבינו ורכו ומתקן מילו.

¹ י"ט י"ט הנטאגא באקספרד Catalogue der hebr. Handschriften (der Biblioteca Bodleiana p. 87)

² הער התאר ויל' אחוי שם שמוש "ביבנילש" במקום "ביבנילש" מופחים כ' חבי' נחת' שער בהר' הרלבינג.

³ בס' השם כל' ג'. אך לאש ההורומים א' וב' וההורומים האתונאים רואים בו ר' א' אורות הרשות מיל' השור מיל'.

⁴ האט' דמל'עלאה האט' ד' יעד מעונגה מאה, כי הבננה מה דיא הרסת' מבונת' הבננה — ב' לאויש.

III.

הנהם ליטר אַתְּלִידָן

אמר לוי בָּן גַּרְשֹׁנוֹ: **ראינו** אֲנוּ לְהִשְׁלֹל מִתְעִיר לְהַשְׁלֹל הַיּוֹסְרוֹת;

ו- הספר ההוראה רב הטעילה בחכמתה החרבנית שטמפני נלקחו² שרששא.
אמוֹן הַנְּקָדָה הָאָדָבָר אֵין לִילָּה.

לא יהבילים בנה הלאדר המסעך:

אמבר לוי: הִנֵּה בְּדַבָּר הַהֲבָאָה אֶמְתָּה בְּזַעַם הַחֲנָן הַזֶּה שֶׁבְּבָבָה
שֶׁאָשָׁר הָיוּ הַתְּלִילוֹת מִצְאֹת.

ונשאר היה בן והשעיר יתנסך אל מה שחתך ר' ל' שכל ק' שתיריה דבר
אפשר שנהרתו יותר גודל וזה תמי. הנה מברא שאנדר שתוכף הנק שער

אחר שירע ערד שנענין לגורר הדרה, אבל אם לא נניח שהארם מוחייב שהריה מה שמיין הבלתיות מגנבל ובעל תכליות, וורה מבאר מעניין הרכז שלל אשר יתאפשר הדמיינן.

בגל תכליות זהה תטעה, גונה א' אושער ישנגען אל התקורתה הדרוא און אם ³ נמציא הרק לאין תכליות טפנ' שהויהו מחדיב בעניל תכליות.

אמבר לוי: מפונע, שעזין זה לא נדר ולא רשותן אבל הוא האמתה ואננו גם
אמבר לוי: מפונע, שעזין זה לא נדר ולא רשותן אבל הוא האמתה ואננו גם
אמבר לוי: מפונע, שעזין זה לא נדר ולא רשותן אבל הוא האמתה ואננו גם
אמבר לוי: מפונע, שעזין זה לא נדר ולא רשותן אבל הוא האמתה ואננו גם

הענלה. קתרן ראה אביה ברגע צידרו אל המוקן. והוא אמר:
הענלה יוכלה לסייע לנו. שעתה נזקן לנו. אדרת' ומרבתה.

לטבנריום עם חותם המופיע במינען ברם על הקרכטה בטליה אשר אם יבא שועל פופצעה, ואנמא שחרב אשר סחר בכו ארטמו אשר תחדרתנו הרא מבען שהונחים רישור העבר על מרבית הדא קו אונב, ואנמא שעשנה אבדי ישוה לשלוח

ב' מילון ערך נספחים ופירושם בפירוש המילון. נספחים אלה נקבעו על ידי מילון העברית (ב').

בניהם הכלל והוא העלם במלולו. וכאשר היה זה כן הינה רואי יונקיין מאהה גבר תירוק בזאת שבד עדר אשד תיריב בן בזתים שבדה גבל.

፩፻፲፭

二

לטוחן ציריך עיר גראנץ.

ו) לאמ' צורנו כי ראה פולדה כ' דב' קצין הרכבת.

שעורים מוגבלים הילו מעדן מה שהרואין ונשם טביעי כמו שהתברא שם: והמהדרים גיניה
הקרוב לבלתי בעול תבלויות בשותפות תמיד אל מה שיתקוף לא מעדן מה שהרואין בנים
טביעי, אבל מעדן מה שהרואין בנסיבות לטמיין, ומה רודר לא התבאה המגע העדר התבכלות
בשם אדור שרואן תבמד עעל תבלויות. היה נס כה המתנדטים דמייה את ההגהה מעיד מפה
ישויא אעסנרטה לא מעדן מה שהרואין מונע ולו לא יקירה מונעה בטשלר. ועם זאת
הדגנה בבר נורה שהרואין גמצע בעול שער עיר יהודה בלתי בעול תבלויות מפען שהרואין
נמצאו בספער וללה יהודין הוויאו מונבר. ואנאמר שללא ישתו הא את התהזה אשר
הדגה אורה המתנדטים ר'ל שזואן קיר ישער בעול תבלויות לעל לבתיה תבלויות
ואע"פ שהרואין יונר גורל מתקן אשר יהובן שיוציאם בעולם. זה שמה ששהרואין בעול
שעיר, מעדן מה שהרואין בעול שעיר, והוא העד שיעזין בו המתנדטים הוא שללא היהו בלתי
בעול תבלויות. לאו שללא היהו יותר גורל מהרעלים. ואהנו אם הרוון שהרואין תיחס אל
מה שהרואין תמיד לאין תבלויות. הנה לא יהודין מוה שהרואין רק בלתי בעול תבלויות
בכבות זהה שהרואין כל אשר יתנסף הוא בעול תבלות וזה תבמד. אבל גודל והתבלויות
שנויות בו הוא בעועל הנטענות, לא שייהי קיר בלתי בעול תבלויות בכבותו.

ה-המיישם בבחנה קרבנית, והוא שכבך אנטישר שיכלפל או יהוד, הרברטן עד ישירות מילא מכה מונת, ואיתו הדרטה גלויה, כל שבעה עס זה שקדם מחדביהם, והשניהם.

וְמִשְׁתַּחַת זֶיוֹת בְּנֵבָה מִתְּבָדֵךְ הַשְׁעִינִי וְנוֹתִים כָּל אֶחָד לְהַפְּקָד אֶחָד הַכְּרָב. וְהַדְּבָר
יְשָׂהָם מִתְּהֻקִּים בְּמִזְמָרָה אֲחָת, אֲחוֹר שְׁהָם מִתְּקִרְבָּה מִזְמָרָה. וְמִפְּנֵי שְׁהָם
וְבְּהַרְחָםָה גַּם תְּהֻקִּים אֲלָמָּה שְׁהָן מִתְּבָדֵךְ הַהְרָחָםָה. וְכֵה
בְּעֵין הַזָּהָר הַזָּהָר שְׁיִתְהַדֵּךְ לְצַדְּקָה. וְכֵה
יְשָׂהָם הַיְצָאִים מִשְׁעָרָה זָהָרָה תְּהֻקָּה מִתְּבָדֵךְ הַזָּהָרָה, מִפְּנֵי
בְּכֵן עַזְנֵי אַמְּנוֹן נָמָתָה אֶלְעָד שְׁהָאָה שְׁהָאָה נָמָתָה אַלְמָן, וְגַם
מִצְּבָּאָה מִתְּקִרְבָּה לְצַדְּקָה שְׁהָאָה שְׁהָאָה נָמָתָה אַלְמָן. וְכֵל

מתקבָּל בְּאַיר פְּתִיחָה תְּסִפֵּר.⁵

ב' י' מ' אמר רב ראשון מ' איקלידום. אחד שעהטרנו על קדרה היישר' על נקרת

אלא אקלידום ולא מילוטם שפה אַתְּ בָּאָתָּה בְּבִזְבֵּשׁ קְרָבָה.

וְאֵת שֶׁבֶת בַּיּוֹשֵׁר עַל קָרְבָּן בְּאֶתְנָה הַרְמָנוֹת

ההאמנויות, ומי שמחה בז'אנר אחד, יתאפשר לו לחדש אותו בז'אנר אחר.

בבב' הברהו.

⁸⁾ נכרח בolio בכרב אחריו: רתמנגה ה' מבוגר.

ו) ראה אורה ד'.
ה) בכדי גראב סח: שלטונות אזורות לא רגעי, פורטו.

ראה אורה נָתָן בְּשָׁלֵן.

שעור מוגבל מה שעולה ונשם בעבו במו שההברא שם; והמהנום גיבש
תקן בלחוי בעול הבהיר בשתקון תמד אל מה שסתוק לא מעד מה שעלה
בכישו פהו מושת' נבדות; אבל דספוק מה לאיש רק העין אשר הסבך
באות החרמה סבר מרגש כל שבון למלחלים בה ואן הבנוו, וזה שיקל. ווער
ישבר ההברא בזאת החרמה עצה שנו קווים בעודם מרחק אה בהalta העזיא
שכבר יתדרק ולא תבן והגען מושת' אפ' אם היעז לאבל הכללות.
והו גם בן מתה הדקמה אס' היה שנרה שעלה מושת' מושת'
מכבם אלו דקווים שתקרכו. ומפני זיאת הדקמה הברה מאר לאיו החרמה במא
שיהו אפרשות לא מעד מה שעלה מושת' וזה לאו קירה מונח בפלו. ועם זאת
הנהנה בבר נהיה שעלה מושת' ששהיה בעול הבהיר מונח
ונמצאו אדר שעלה תמד בעול תכלית. הנה נסן המנום הנזה אה הדקמה מצה
הבה אורה המתה רעל ישען קין ישער שעלה תכלית עול יושר והיקת לבלייה אשא
אונע' שעלה מושת' דROL מהרא אשר יתבן שעול השווא בעול השווא בעול
שיעור, מעד מה שעלה בעול שעול והוא הצער שיעין'ם המהמות הווא שלאל הילה
בעול תכלית, לא שלאל והיה יותר ברול מהעלם. ואנוו אם הרינו שעלה תחספ אל
אתה הדקמה נסלה ההיא או' ראה, ואינו אונח לבארה מושת' במאו
מה שעלה תמד לאין תכלית, הנה לאו יהוד רול מהעלם. ואנוו אם הרינו שעלה תחספ אל
והא ברור הדא זיהו אדר יעקרטו ב'ה הטענות מהה דספה, כי אוקלידים לא עניר בזאת
ההקרמה באתחה פלאו המתנוו.

ואמנם הנה נברם שן. הדקמתה ירושעה: האחה מטה בבר יברה אילידים
בבמאו הדרים שן. בכח קרבו, הואר שבבר אפש' שעכפל א' הואר אילידים
בבמאו הדרים שן. בכח קרבו, הואר שבבר אפש' שעכפל א' הואר אילידים
ויהו גול מוך מה מונת, ואת הדקמה לולויה, בל שעכפל מה שקדם מחדיבם, ומשנייה
ישרךן הגוטה הואר מחקב אל הצע' שעכפל מה שקדם מחדיבם, ומשנייה
הגדרה ב' אין' אמבר נטהה אלל שעוזא מחקב לעבד ההוא נתטה אללו. וטבה
תיכבר שרדקומים היוציאים מושת' גוות הדרות יתקרכו זה אל זהה, וזה יתבאר מעד הדרות
אחד מדם נטה אל דאותה, כי עגנון הדרה הואר שיטה הקין לעבד ההוא. ובזה
תיכבר שרשם כתרחוקים מהעדר האה' אה' שרשם מתקדנס טהה העדר, גם מפונ' שרם
ויעאים מושת' גוות רהבות מהעדר השני וגוטים כל אחד להפרק צד הכרבר, וזה דבר
גנילא אין' ספק.

ונשלם ביאו פרהה דספה.

כ'יד' ממאדר ואשונ' מאליקילדום. אה' שעהטדנו על קו דה' היישר' עול נקדחה
ר' מטב' זיהו שטרת הדקם שזה אל גוות באין' והדר זיהו הדקה גנייע'ה במא
שכבר אקלידום ולא ימלט אם שפיטול בווש' על קו ה'ז' אם שלאל יטול על קו
ה'ז' ואס' הדר' שפיטול בווש' על קו ה'ז' בטם' העדרה הראנשנה, הואר
ממאדר שיק' ה'ז' יותר קרטן מוק' ה'ז' ב' הואר חלק מונז' ואס' לא נטול בוישר על קו

ה'ז' הנה אס' קון' שחרת קו ה'ז' בטם' העדר' במא' הדרה העשנות, וטאמ' שקי'

1) בכוי מפאחו.
2) בכוי ואם.
3) נכתוב גולו' בבחב' אחר: בתמונגה ד' ספנו.
(Strecke⁶) קו זה רעל קו מוגבל בלעדי' שעזעקע (ע).

רכותם מכהני הרבנן

ר' רהוי כל אורה זשהו] לא גדול אם קוו ליקן זוד ואמ' קוו זוד לאן זוד זעה. והנה אם קון
 ממענו זר הין ישרת הוקום בלא שמי קווים המתגנרים ממנה שזים קצחות ליקונת. דגהה כבר
 עישרו תמנוהה כל שמו קווים המתגנרים ממנה שזים קצחות. וזה מה שרינו לבאר.
 כל תמנוה בעלה ארבעה קווים ישרים הינו כל שעני הוקום בילם

הו שיטות עמל יישר צבורי עיר תומצאותה הנגה הווה מקיימת התושבה
אשראי ריה מישר צבורי עיר תומצאותה הנגה הווה מקיימת התושבה
הו שיטות עמל יישר צבורי עיר תומצאותה הנגה הווה מקיימת התושבה

הנושם נאשנום נקבר בדורותיו של קדשו. אביו היה ר' יוחנן בן זבדי, ר' יוחנן בן זבדי היה אחיו של ר' יוחנן בן זבדי, והוא היה אחיו של ר' יוחנן בן זבדי.

ר' מאה עורה ז.

¹⁾ ראה צורה ה'.
²⁾ ראה צורה ג'.

לענין מילוי

1) የባንዱ ተሰጠው እናነበረ ላይ ይመለከት ይችላል

לקיים מנהני הרלבן

ואמר טויה מישולש אבדן במו הצעין בזורה השלנית, הנה
 המוסט כי מיפוי שטחים בנא השלשים טויה לטעמי גוות נעצבות.
 דבאי, טויה זיהות דבאי הילא בעניהם גוות דאותן באבר,
 אם כן שלשת זיהות דאותן נאבר דבאי, הנה טויה זיהות דאותן גוות
 דאותן הממשתפת, הנה טויה זיהות באבר, אבן המשארות שותה לזוית אנדר
 אנדר נצב היזהנה שדר זיהות דאותן אנדר שותה לזוית גנבר, וכבר הוו
 שלוש זיהות דאותן נאבר אבן המשארות שותה לזוית אנדר, ובמהר מהם
 גוות דאותן המשתרעת, הנה טויה זיהות דאותן גוות דאותן גנבר
 המשארות, ומשים זיהות אגן מושתפת, הנה שטח זיהות אגן גנבר, שותה לשלאש
 גוותה משולש אבן שותה לשטח זיהות אגד, שותה לשלאש, הנה שלושה
 ישר היקום שותה לשטח זיהות גנבר, כבר התقارب שותה כל משולש
 רצינן בררכוב.⁴
 כל משולש נצב היזהנה, אם הוגען אחר מחרקים המוקפים בזיהות הצעבה בשערו,
 והזיא הרן הא מיטר היזהנה העצבה בזיהות הצעבה בשערו גם כן, עד הוציאק ישר
 במפה שבין קדרות תכליות היקום המוציאם, הנה יקוך בוית נצבת עם הרק
 המוגע מחרקים בזיהות העצבה.
 יודה המשולש משולש אבן זיהות אבן מפנין עצבה היזען ק אבר ביזיש
 אל ד' והקה ק' בר' שוה לקל אבר והזיא ק' אונ ביזיש אל ה' יירה ק' נה' שוה
 ליק' אונ והזיא ק' ד' נה' ואמר שותה אבר גנבר, גנבר
 המופת, שנזען ק' ג' ד' הדישר, הנה מפנין זיהות אבן, העצבה שהויה בעבר
 העצבה וק' אונ, ששה לך ד' וק' ג' משוחק, הנה תמושבת ג'ך, שהה למושבת אן,
 אם ק' משולש אנד שוה השוקם [היזען] אחד מ' השוקם והאה ק' אונ, בשערו
 והאה נה' הנה זיהות אדר'ה מכתה, הנה שבען לאבר.
 באשר בסל ק' ישר בין שנ' ק'ים ישרים ושם באחד מהגדדים שחי היזהו
 הפלניות קמנתו מטהו; עוד הצען מקורת אהת מהיזהו ק' ישר, הנה עופד
 על היק' החשי, הנה העופד יק' יב' זיהות דהען עם הרק השני בעדר אשף היזי ב' שחי
 היזהו והענמות פהו טשי נעצבות.
 יהו ישי הקים היישרים המתהום בל' הפלית צבי ק' יט' אבר נסفل ביעיהם
 ק' זיה' הישר ולש' שטח היזהו בזיה' ודר' קשנות בזיה' נעצבת, ואמר שאם היזה
 1) בכסי רצולשה.
 2) בכסי רצולשה.
 3) בכסי שעון.
 4) אלו צעירים.
 5) ראה צורה ח'.
 6) ראה צורה ח'.

לקיטים מכתבי הרלבנץ

בתמונת "טמאר שליש".

אמבר לוי: התייבר שללא יתא קוי ויהי מונקירה מהיה בענלה אינה מרכז הענלה, אל

מקוק הענלה יותר משני קיטים זרים, וזה בהות קער איזרומה להו; ובכון הענין בטורר

ארון ומשני צדדים לא יצא כ אם עזני קיטים שווים הנגה הייבר שללא יעצא מנצח

הנקרה אל מקוק הענלה יותר משני קיטים שווים ומה התברר המונת ט' מילשטיין

בליל מופת אהה.

שלמות המונת ט' מאטער שליש.

אמבר לוי: הנגה לא ממלט אם ישרו עשי קוי ביד דג' גנטס תחן מילשטיין

אברג', ואם שללא יהו נכסים תחן מילשטיין אבען, ואם היה גנטס תחן מילשטיין

אברג', לא ממלט אם שגען לך אדר' בשמשיכהו אל המקוק במנה שבין

שר' נקרות ב' נ' במו העין בתמונה הנמצאת בספרים, אם שחה מצע

ישר' בישר באחת מקרות ב' נ' ואם היה מיש בישר באחת מקרות ב' נ' במו

הענין באת הזרה הווא מבואר מהה שבר או איקירודט שווית בדרכ' בפ' באג'

מןין יעריא דצונעה מילשטיין באדר', ווות' באג' שעלה הצעורה, האם לא היה קורי

מכל' ב' לצד' ב'; שאם היה איפר פעל במ' קוי אדר' באתה הצורה וההה אידרג'

נבר' וטבר' שווית אברג' יתיר נורלה מזוחות איה ג'ו, מפע' השדרה הצעורה מילשטיין

אי' הא בעגום העטף הנפלט מא' ב' ג' והווא מבואר ש' פעל היין

אשר בספרים, אם שיפל היין מוק' ב' ב' ב' ג' האם שיר' ש' פעל היין

מק' ב' לצד' ב'; שאם היה איפר פעל במ' קוי אדר' באתה הצורה וההה אידרג'

נבר' וטבר' שווית אברג' יתיר נורלה מזוחות איה ג'ו, מפע' השדרה הצעורה מילשטיין

אי' הא בעגום העטף הנפלט מא' ב' ג' והווא מבואר ש' פעל היין

אמ' קון קוי זידע' דשווים מקיטים בשטח זהה ישך. ואבשו היה הק' הנה לא

ישיא' אל' ישיא' קוי זידע' דישר' בשוזען לבליה תכליה מילשטיין אלילו בנה בפה'

אספר שיעיא קוי ויהי דישר' בשוחניא לבליה תכליה בנה שבין שר' נקרות ל' ג'

שאמ' קון היה עשי קוי זיד' לען' הנקהיהם נפנסים זהה שקר.

אמבר' וט' קון שללא יתא קוי ויהי מונקירה מהה שבר' נקרות ל' ג'

הה איפר' והה' יתא במת' קוי זיד' דס' ויחחד ק' אל' על נקרות עז', הנה יהו

שען' קוי זידע' דשווים מקיטים בשטח זהה ישך. ואבשו היה הק' הנה לא

ישיא' אל' ישיא' קוי זידע' דישר' בשוזען לבליה תכליה מילשטיין אלילו בנה בפה'

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

אמבר לוי: הנגה אם שיפל עטער אדר' בנה שבין שר' נקרות

שלמות המונת עז' מאטער עשי מילשטיין.

¹ ראה צורה ט' ס' גבי אל.

² בכי מלחין.

³ בכי א' ב'.

⁴ בכי מלחין.

אקלידום אה יונטיא המרב, אס שחרה זית ונאר' קסנה מזות איבר או הפען ויעש
שטי התמנות יתגבר ה מלעון שם.
אמר לר' : מה שאמר בהמנה ליא ולא יעbor במקורה אגנו חנא' שאעטס
יענבור במרקם הנבר צורק מאמרתו זהה שהוויה אשר יטב משגנון צדרין עם הרק הממשש
הם כלם נצחות, והוויה אשר הפלגה בשתי הדמויות הענלה עצמה גם כה שזה
האר' הא קשט הענלה, ובזרות הענן בין הנה התגעה הדמותות שוויה כי כלם
ישוות; אבל אמר ולא יעbor במרקם ההא עצלו אמר ואיזעט שלא יעbor במרקם.
שלמות המתה לעז שילישין.

אמר לר' : אם היהו הווות המנותות מנצח, הוא סבאר שווית באיז עצבת ולה
ירחוב לפי מה שקדם שיעטש קו אב' קופר הענלה ואו תקבי זיוית באיו
הנצח. ואם לא היהו הווות המנותות מנצח, הנה אם שתיריה קפנה מנכבה או ברוחה;
ואם הדלה מנכבה כתו הענן באחת הצורה, הנה מעני שקר באנן אונן ישך.
הגעיה אפרשר שונטיא קו איז אל והוא מבואר שווית היאג נעצבת, וליה הירה זיה
משתי זיזה געבות ויה פעני שעדיםם יתגראן לרבאר.

אבל לרי' הגה לא ימלט אם שלא נתקיים מחד ולא מהר
הברכו על אחד מהם במל' העניין בתמונת אשען
לעתאים ואו יהודיה מרוכז הדעתלה מוקם התוכם לפי מה שהחצרא בתמונת ר' מונה
המאמר. והוא מכואו שככל הדקדים הארכבעה שישים קדמת לתקצחים והמרתה דוא עעל
שפח זה בויה במל' שפה זהה בוה. ואם שלא נתקיים אחד מהם לתקצחים והמרתה דוא עעל
שתקצחים אחד מדם לבם אם שנדתקיים אחד מהם לתקצחים והמרתה דוא עאל אחד מדם לבך אם
שנדתקיים אחד מדם לתקצחים והמרתוי אוננו על אחד מדם יהודה מלהם. ויריה מהלה אחד מדם
בנהלק לתקצחים והמרתוי אוננו על אחד מדם יהודה מלהק לתקצחים על קורות
ה' ומיורה בהדר' 6. בנהלק על קורות ה' להקליקס מתחפלוס וועל נקדחת ט' להקליקס שיטים
ויריה מתרם העגילה בקדחת ו' וממציא ק' יוב ז' יט ז'ה, הגה מפנ' שקי ג'ר' חילק
לולקליקס שישים על בקדחת ט' ובשנ' הלקדים בלתי שישים על בקדחת ה' יודה שפה
נזהר' עם מרובע' שנ' ק' יט ט' ט'ה, הגה אם כן שפה ג'ה,
בבה' עם מרובע' יה' שווה למרובע' ק' ח'ג, וגם בן הנגה שפה איה' בה'ב' כבמי מרובע'
אי'ה', הגה אם כן שפה איה' בה'ג' כבמי שפה ג'ה' בה'ג' מרובע' יה' שפה ג'ה' בבה' כבמי
וריה מה שגידען לבא. יה'ה נס' מרכז העגילה על הרק' הדבלתי נחלק לדבאים
באחת הצורות בעצמו ויריה המתבי' ט' הגה מפנ' שקי ג'ר' חילק בשנ' הגזאים שי'ם

הַתְּמִימָנִים כְּבָרֶכֶת אֲמֵרָה מִתְּמִימָנִים הַתְּמִימָנִים

1) گرامی گرامی گرامی

שופרarrow בזכר אמצעי, כמו שהראהו, והם לא מגדירים שגרר מאנו הוכיחו שמה שפראן הדקמות מן התהילים כתמי שמיין מיבוריו יותר. מעיט מהן ישאל הדקמות מין התהילים כתמי שמיין מיבוריו ומרגה נחרבל בארכות. ונאמר ידוועה סוללה מוסכם עלייה שעדרברים כישכפל השווים כישכפל השווים רם ישיום.

וְיִרְאָה שֶׁבְּכָלְיוֹ כְּפָלִים לְהַלֵּק תְּקִנָּתָן הַאֲחָרָה. וַיַּרְא
יְהוָה שֶׁבְּכָלְיוֹ עַד תְּלַקֵּב אֲשֶׁר-בָּבָבָוֹת עַל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְבָבָבָוֹת עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

ליחצעין על גדרותה הינה אמרת שישער אב' הדא בספלום לשלוט היב' האהורה.

הוּא וְשׁוֹר בֶּשֶׂר הַבָּשָׂר הַתְּקִנָּה, אֲמִן שׁוֹר אֵב כְּפָלִים

כאמיר הרו ינשין יעוזרים והירה האחד גויל מהשען, הנה אומר שכבר היה המשען ליטא.

ולוק שטענו כי מילוי מושבם יתיר על נתקה ח' ובאשר הלאן בה הרך פעםם רשות חסוסה, שנברכט שטענו ביה ומשערת מלהלך אב גודג עז' נקם.

הניעו מלהרשותם ופערו בדרכם. מכאן נובע שטחם הדרומי של אגן הנילוס נסגר בחלקו המזרחי על ידי רכס הרי אטבאל ורכס הרי אטבאל נסגר בחלקו המזרחי על ידי רכס הרי אטבאל.

הנה מופיע ישולק יעצמא אב לודגאיין וויל שפה ההלכתית אא שפער אב שפער אב לודגאיין וויל שפה ההלכתית קטן משער ה' געה אסן שפער אב בסילים לשער טב אבל שעור טב יותר קטן משער ה'

בכל חטאתך תרנגול ותודה לך ים השעווה הנמל אל ויהה נם קם ים השעווה הנמל אל הרקען.

卷之三

המאות, שאחנו נMRI שגריר אסיה שפה לא-לטינית. רמתא מסאיו שפערו.

ԱՐԵՎԱՏՅԱՆ ԱՐԱՐԱԿԱՅԻ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ԱՐԱՐԱԿԱՅԻ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

ט'ז

וַיֹּוֹדְעֵם הַשׁוֹרִים שָׂעָרֶת אֶבֶן נֶגֶד, וַיֹּהֶה הַשׁוֹעֲרָה וְשִׁלְשָׁלִשָּׁה שְׁעֻרָה תְּזִימָר.
וְאַתָּה יְשַׁחַם אֶבֶן הַזֶּה, וְשַׁחַם הַזֶּה אֶל אֶבֶן בְּחֵמָה הַזֶּה, אֶל גַּד.
וְאָמַר הַלְّהָה שְׁרִים אֶבֶן הַזֶּה בְּחֵמָה גַּד, אֶל הַזֶּה.
הַמוֹפֵט. שְׁאָל הַזֶּה, שָׂאמָה הוּה אָמַר הַזֶּה
אַיִלָּנוּ בְּחֵמָה גַּד, וְלֹהֶה יְהוָה יְמִינָה אֶבֶן הַזֶּה,
הַזֶּה אֶת יְחִים שְׁעָרֶת יוֹתָר נְדָרֶל מְגַד, אֶל הַזֶּה,
שְׁעָרֶת זָהָר וְנְדָרֶל מְגַד, אֶל הַזֶּה אֶבֶן הַזֶּה
מְגַד, אֶת יְחִים שְׁעָרֶת יוֹתָר נְדָרֶל מְגַד, אֶל הַזֶּה
מְגַד, אֶת יְחִים אֶבֶן הַזֶּה לְפִי שְׁהַשְׁעָרָה הַיּוֹתָר
הַנְּהֹרוֹת שָׁוֹר לְזָהָר שְׁקָר. וְבוֹהַה הַהְבָּאָר שְׁאָזְנֵי יְהוָה
מְגַד, אֶם כֵּן אִין יְהוָה זָלְתָה יְהוָה בְּנֵד, אֶל הַזֶּה.
וְאַתָּה אַעֲשֵׂר גַּלְּתָה אֶבֶן הַזֶּה אֶל אֶבֶן כְּיֻחָם הַזֶּה,
וְאַתָּה תְּמִימָה הַזֶּה אֶל אֶבֶן כְּיֻחָם הַזֶּה, וְרֹהֶה
הַחְלָה אֶם הַדִּיר אָמַר הַזֶּה הַיּוֹתָר נְדָרֶל מְגַד.
אֶבֶל יְהוָה, אֶל שְׁעָרֶת יוֹתָר נְדָרֶל מְגַד יְהוָה
סִיחָם הַזֶּה, גַּדְלָה מְבָבָה, וְאַתָּה נְהֹרָה שָׁוֹר הַזֶּה
מְגַד, אֶל שְׁעָרֶת מְגַד, אֶבֶן קְשָׁן טָהָר הַזֶּה, אֶל אֶבֶן לְפִי שְׁהַשְׁעָרָה
הַזֶּה, וְאַתָּה נְהֹרָה שָׁוֹר הַזֶּה שְׁקָר. וְבוֹהַה הַמְּבָאָר שְׁאָזְנֵי יְהוָה
סִיחָם הַזֶּה, גַּדְלָה מְבָבָה, וְאַתָּה נְהֹרָה שָׁוֹר הַזֶּה שְׁקָר.

הרב, וזה מאיר טבאל שם רשות האסלאם בלבנט. היה שער ר' ירמיה שער ר' ירמיה. סמלים לשלuar התש' ואמ' לא דה שלuar איה סמלים לשלuar התש' לא יהוה שער ר' ירמיה. סמלים לשלuar התש' ולפ' ישענוי אחד רגע שום. יהירה תחלה הרשת' קצת לשער אה' ויחקלק שלuar אה' בדרכו שלuar התש' עד ישארא' קאנ' הת' והרו' לתוך יתיר קאנ' הת' והרו' הילקו השום לשלuar התש' אמר' ויאשר' נ'יה' קאנ' מסענוי התש', ומתקן נ'יה' קאנ' מסענוי התש' ערד ישיאר' יוד' קאנ' מסענוי התש' ערד ישיאר' יוד' קאנ' מסענוי התש' ערד ישיאר' ר'ס' שהה לשער אט' ויעור סע' שהה לשער מט' ויאשר' שלuar עט' שהה לשער נ'יה'. לפ' ישענוי שענוי אה' דג' שרים ובשהופר מושעים יחו' הנשאים ר'גה' מפנ' ישענוי ח'ב' יותר בדול משענו' היהה שלuar נ'יה' יותר בדול הרבבה משער נ'יה' התש' אמ' קאנ' שלuar אב' יוח' משעל' רביעיות' שלuar ר'יה' ושער ר'יה' פשיות' בשלשל' רביעיות' שלuar ר'יה' אמ' קון יהם שלuar אב אל שלuar היה גדור מלהם שעוד ר'יה' אל שלuar היה גדור מה שערין לאבא'. יהודה נ'יה' נ'יה' קון אה' כבפלים לשער התש' יותהילק בדמינו'. שענוי התש' יהודה הילקו אה' סנו' נ'יה', ומתקן נ'יה' על ר'מיון התש' יהודה הילקו דס' סע' עז', הנה מפסיק מה שבר'ם, מרפטוני התש' בפסיק מה שבאה' מדרמיון התש' לפ' ישענוי אה' דג' שום. יותהילק במר' שבאה' קדר'ם שענער אב' יהודה משלשל' רביעיות' שלuar היה גדור' במר' שבאה' קדר'ם שענער אב' יהודה משלשל' רביעיות' שלuar היה גדור' אל היה גדור' מה שערין לאבא'.

שליישו ייוחה נדרל מיחסים הדשען אל השער השיליש בפסנער הבפלהם.
ויהה השער שער איב ויהו בפלוי שעור איד ויהה השער השיליש שעור
היז ואומר שודם איד אל היז יהוד רהו מיחסים דטנער איב אל היז
המופת. שטאלק איד על דטנוו איב ויוהו תלוקו הדשען לשער איב שעורי
איב בון געד, הנה מפין שטער איב געד שיים קצחים לקצחים, תבה יהם איב
אל היז בירום בון אל היז ובירום גיד אל היז, אם כן יהם איד אל היז בטנו שלשה
מעיטם מיחס איב אל היז וזה מה שרטען למאן.

באשר היו ארבעה שעריהם מתחמסים ויהם הרשאן אל העני בתה
השליש אל הרבעי ולוקהו לראנען ולשלישם בפלים שיינו הצעטם ולוקהו לשער
ולרכושי בפלים שיינו הצעטם א ויה מספר שיר�, הנה אמר שירם ספל, הראשון
אל ספל היינז בירום בפלוי השליש אל ספל הדיביען.

ויהו הדשורים המרבעה שעורי א ב גיד ויהם א' אל ב' בירום ג' אל ר'
ולוקהו לשערו שעורי א ג' בפלים שיינו הצעטם והם ספל, היז חט' וולקוחו לשער
שעורי ב' גיד, בפלים שיים והם ספל ב' גיד, ואמר שירם היז אל כל ב' בירום חט'
אל גיד.

۱۷۰

• 886 •

גָּזְלָנָה

۲۳

בשלטם שוי הפליטים והם כמי, הנה ים כה' אל עז כיחס למת אל ט', אבל ביהר קמן מע' הנה לאט יתיר קמן ט' אבל בש' יתיר גורל מע' הנה נבר הדיסטר בפל' הרഷון על בפל' השילשי ולא הויסטו בפל' הרבעי וזה מטה שערינו לבאר.

באשר הינו איבעה שעורוים יהוו אויה מן התפלים שליקחו לרשותן ולישיש' אם שיסוטו יהר או שישו ייד או ישתר יהר על אלה תפלים שליקחו לשלנו ורביעי הנה ים התשון אל השנו בוחם שליקחו לשוני שעורי ויהרו השערורים הארבעה א', ב', ג', ד' והרי אויה בפלים שליקחו לשוני שעורי ואם שייסטו יהר על אלה בפלים שליקחו לשועה ב' ו' אם שיישו להם יידם אם שייחרו מדם יהר הנה אמר שיהם א' אל ב' ביהם ג' אל ד' וזה מושת. שא' אפסר זולח זה, שאם היה איפשר היה רם א' אל ד' מדם ג' אל ד' אם יתיר קמן, אבל אם היה רם א' אל ב' יתיר גורל מדם ג' אל ד' יוסטו בפל' השעמיטים לא' וג' ובפלים שא' הפעמים לב' ו' יוסטו בפל' האניטים לא' וג' יתיר יתיר בפל' הרבעי

המושג שאנדרו בחלקו השני ברטונוי ג' וירדה מלה שברדי
מהרימוני א' שעורי הום' טען עז' ויהה מה שבוחן מרטוני ג' שעורי הום' פצע' צבאי'
הנה מספֶר מה שברדי' מרטוני א' בסיפור מה שברדי' מרטוני ג' אבל הום' היי אל
ב' יורד ונודל מוחם א' אל ב' בסיפור הכללים ובן יהוד גנול מהם
ג' אל ד' בסיפור הכללים, אבל יום א' אל ב' בנהם ג' אל ד', אם כן שלשה פעמים
יעדים א' אל ב' כמו שלושה פעמים יום ג' אל ד', כי הדברים הושוו בכללים
שניהם יהיו שישים, ולהו יהוד הום' היי אל ב' כיחס אל ד', ומפני זה יהוד ב'
היום היי ביחס ד' אל חט', וההלך שעוזר ביהיו חלקי השוים ללב' קל.
א' ברכ' יתהלך גם כן מין בהרים ד' יהיו חלקי השוים לרב' מיררני', הנה מספֶר מה
יעשכ' מרדמיין' ב' בסיפור מה שבענו מרטוני ד' וגס קהה יהוד ב' אל ד' הייה
ונגראל מיום ב' אל הום' בסיפור הכללים יהוד מירן ד' אל חט', והוא יהוד רחם
ברוחה' בסיפור הכללים אבל מספֶר הכללים כמו מספֶר הכללים יהוד ר' אל ד' הייה
קון יהוד ב' אל חט', אם קון יהוד ב' אל הום' רחם ב' אל הום' רחם ב' אל חט', ולזה יהוד א' אל כל

חולון לא יתבונן אם כן אין יהמ' א' אל ב' יתיר נבדל מיהם ג' אל ד'. וכוהה יתרה
שאין יהמ' ג' אל ד' יותר מודים א' אל ב', הנה אם קון היהם א' אל ב' כיads
ר' אל ד' וזה מה שמצינו לבאר.

באשר היו ארבעה שערורים והו יום הראשון אל השמי יתיר גדי מיהם הרשאניים אל הרבעי, הנה בבר ימצאו סללים שי הטעמים לראשון ולשלישי הרבעאים שי הטעמים לשני ולביעו, יטבוי בטל הרראשון על כפליו השני ולא יטבו כפלו השליש על כפליו, הדיביע.

המופת. "שא"י איפשר זוללה וזה שאמור היה אל ב' כחמת אל ר' .
ו' אל ד' או יודה קפוץ. יהודה תחללה יהם א' אל ב' כחמת ד' אם היה אפשר זה
אבל אמר היה הענין בין הו נבפל הי' חשי' אם שעיסיך יהד עכל כפלי' מל' מער' א' אל
יששו להם יהד או שיחזר מהם יהוד וביבר הווה שבספל הי' מוסיפים עכל כפלי' ביל'
וכפל הי' לא יוספו עכל כפלי' מנג' וה שקר. אם בן אין יהם א' אל ב' כחמת ג' אל ר'
ו' ואומר גם קמ' שעאי יהם א' עד שיש היה יהוד אל ב' כחמת ג' אל ר'
זה. גולח זה, יהודה יודה קפוץ מבנון ונוטף שעאי א' עד שיש היה יהוד אל ב' כחמת ג' אל ר'
ה' וירוח יהם פר' אל ב' כחמת ג' אל ר'. ונשים בשער עלה מכבלי פ' א' במו מון
שבחו מכבלי א' אם קמ' כפלי עז' לשענור ס' במו כפלי' הדעת לשענור ג'

המורשת. כי מפניהם איב' אל ג' יותר מודל מודם ד' אל ה', הנה חס ר' אל בחתם שערו יהוד כחטן ממעור א'ב אל ג', וזה מכאן מרמה שקרם. ויהיה יתם איז אל ג' ביחסים ד' ג' קמן ממעור א'ב י' בכר פעמים רבות ויהיה יותר מודל מג' ג' יהו הרובלים ההם שעור ח'ם אמרם שערוד יותר מודל משער ג' ג' ויהיה בכח' ממכפלין א'ז' במש' מה שבחש' ממכפלין ז' ב', יהבкар מהתבונת התשונגה מהה שכפלין ב'ח' לשער או'ז' שווים לככלי' ג'ת' לשערו א'ב', יהוה בלטיו' ממכפלין ד' ב'מו' שערוד בפל' ג' ט' שחה לשולשה בעלה' ג' ובן לא שבכפלין א'ב', וגשים ג' שען בפל' ג' ט' שבכפלין מכבלי' א'ב', וגשים ג' שען בעלה' ג' ובן לא קמן מכבלי' ג' והשען הרשותן מכבפל' ג' הותר מודל מכביה', ויהה השער ההוא השערו הראשון' מכבלי' ג' שהשען הוא מפנ' שען ה'נה מפנ' שען ה'� יהוד ג'רול מכביה' ה'� אם כן ע' ג'רול מכביה' שען מכבבאר ש' קמן מכביה' ג' יהוד ג'רול מס' בשער ג' אם כן ע' ג'רול מכביה' שען

אורה אורה

הנזה מטה שבע עשרה איז סבלים איז שודם איז אל יז כוחם ד אל ה' גבון שודם איז לאילן לאשנוי זי' גבון מטה שבע עשרה איז סבלים איז שודם איז אל יז כוחם ד אל ה'

ו רקהו היישר הויא דמונח על יישר איה בקורתה יהו עלי קדמתם.
 ז) והשתח הויא אשׁר לו אוֹך ורחב לנבר והשתח קון אוּקִים.
 ח) והשתח היישר הויא דמונח על נברות איה קים ישרים יהו עלי קדמת
 עלי למא, אס כהן דרבנה מנס, וכבר היה קרטן ממן, זה שקר לא יתקן, אם
 כן אין אוּל ב' יותר גורל מינס נ אל ד' וכבר ההגאר אם כן שאנו במויה אם
 מרבוקם על להבי ישרא.

ז) ואם הוו דקימים הדם ישרם, תקרה זויה ישרת הרקימים.
 ח) ואם עמד קו על קו שענו, ושם שני זויה אשׁר משני צדריו שותות (ספלה),
 גות היק אקראי עמד על היק השג, ואען אמרנו עמד : שאנו גונטה לבודה
 הגה תקרה זויה הדה הווית אשׁר הדשה תקאה אשר טפה עליה, והווית אשׁר
 תידשנה, ותקאה זויה אשׁר תחדש עליה זויה בעבב, ואם נטהה הדה לעזב מעדתן, א' זט' מ

הגה היק אקראי עמד קו על קו שענו, ושם שני זויה אשׁר משני צדריו שותות (ספלה),
 גות היק אקראי עמד קו על קו שענו, ואען אמרנו עמד : שאנו גונטה לבודה
 הגה תקרה זויה הדה הווית אשׁר הדשה תקאה אשר טפה עליה, והווית אשׁר
 תידשנה, ותקאה זויה אשׁר תחדש עליה זויה בעבב, ואם נטהה הדה לעזב מעדתן, א' זט' מ

III. חבור התבונה להכום ר' לוי בן ברשון.

אבר לוי בן ברשון:

אהר אשׁר הגעת לחששות הבגה מופתיהם, כמו שבאיין בחלק א' כרך

האשׁר מהמאמה הה' מס מליחמותי, והישנון במופתיהם שם הרבה מהקדמות

אשׁר ה' אמתות בסיס אקלים הרעיון בסתות הוו קבוץ והרששים בנים יעל הדרקמות

מסופק ב', והא דקדמה ב' שוניה בה: שביל עני קים ישרים ענשל ק' ישרא

עליהם והוא ישנות אשׁר מפנ' שוחה לובג הדיא מההו יותר גורלה קמנות

משג'ע זויה נבדות בגה קמבה ייבב שוחה מפנ' יותר גורלה מאיר שבל

תבונת תבונת שוחה קדמתם לקדמת, ומאות התבונת שוחה אט נבדות גהה שבל

קו, הגה ייעים משני צדריו שוחה כמי נבדות גהה שבל ק' נבר בוהו המתל, בגהה

ההדרה יעטרך לבעל את התבונת גהה ראי ישוגרא, שביל ק' שבל שער

במושת, ואינה ביך זוע' בעצמה וראה הקדמה מפנ' גהה פגשא, ואמר רדר לבאו

ההדרה יעטרך לבעל את התבונת גהה ראי ישוגרא בעד הוה פגשא, גהה מפנ' ה

תבונת בוה דספ' לנאר כי ספק מה שהדרה שוניה שם מעין את התבונת גהה רואו

מבואר שבר ביאנו המתפרק הוה לבאר הדרה בתות [אשׁר] בארכם אקלים או יולו

מבעדי את התבונת שוניה אלו דבירם, והגה מה שנבניא מרבותם נבאוו בישם.

וזה המקומות בהם הדר השמות אשׁר נשפטו בהם ואמר שוניה :

א' (א) גנטורה היא רבר מצטי לה' מחלקה וגוני באמרי מעבר, שבר
 ב' והקו היא ארך ביהר, ותבונו הם שמי קדרות.

ב') כאשׁר עמדו עני קים על קו אחד ומי הווית הפעימות הדרות, הם
 מהדקונים זה אלה מגדר הדה, כי כל אחד מאלו דקונים בוהו הדגער הוא ונמה לעזב

¹ ציל' שמי.

² ראה גורה א'. ³ כי פעל.

¹ ע"ז" עברי לוי מבה עיר אשׁר לטך בטיבנו עיין את רשות כתבי היד
 מאה שבר Stein Schneider: Catalog der hebr. Handschriften der Hof- u. Staats-
 bibliothek zu München 1895 ² קטל' מתקופת (bibliothek zu München 1895) ³ ציל' הדרה
⁴ ציל' הדרה.

תבורי אין עניין אבamura גותה אלא השווא מתקרב אל הצער ההראו; ובאשר הם מתקרבים מdeg'ן אחד, הנגה הם מתרקרים מהזגר השען, כי הם מתרקרים שווות נחתנה,

וללה יהה כל אחד מלוי הרים שם מתקרב אל הצער ההאו, שהאו מקביל אל הצער אשר היה בו חברו.

(א) והתמונה השטוחה הישרה היא אשר יקיטו בה קויים יישרים או קו אחד אם היהה עוללה.

(ב) הטעילה היא תמונה שטוחה ישרה יקיטו אותה בתוכה נקורה יהו כל קים הירשים הוציאים מהם מיניו ויכלו על הקרקע שרים שרים אל קצץ, כי כל אחד מthem שרו וילט מהתמונת בעלות ארבע געלאות יקרה נוטה.

(ג) והקיטם היבחים הם אשן היו על שטה אהה, ואם הגזאו בגין

צעריהם אל לא יפונש באחד מהם.

(ד) הטעילה היא תבללה החקן. ומפה ישמשו נקרות מוגבלותה באעל תבללה בכבר התבאר זה בתבכרה אדהת ריל כי באשר הרו התבילה נמצאות דינה מה שבידם הווא בעל תבילה בתבירה וטהה הפלקם יתברר תיכנן שיזיאן יישר מבל נקרות כל נקרות. ומהו ובכ' תבאי' שכבר יתרון שנקורה עולא בעל נקרות

בשינור כל מרחק מזונן.

צעריהם אל יישר עול מרכז וויללה בשני עדריו אל מזקן העז. ואטמר שכבו חתכה בשני צעין, היט של תדרה העז הא יושר עללה אבדעריה, ומרבנה קורתה ג', והדק העוגב על מרכות הווא דקן אג'ב וויהה ק' איב' קנט' הענלה אמר שטמ' אג'ב' שהדק העוגב על מרכות ההויה נמצאות דינה מה שבידם הווא בעל תבילה בתבירה וטהה הפלקם יתברר תיכנן שיזיאן יישר על התבילה אביה, ריל שנכח קו א'ב' הישר מהתיבה האחת על קו א'ב' מהתיבה השנית, והטפל א' מעה לעל נקרות ב' מוה וגקורות ג' מעה לעל נקרות ג' מוה וגקורות ג' מוה. ואטמר שכבר הדבק בששו קאה אה'ב' עול קשת א'ג'ב' ב' שאמ' ריה אפשר זילו הז יהה שם מוקם לא תחדרו נ' קו יישר אל מזקן עני' התהנות במקום שליא יתדרק ב', והא קו ג'ה' תחדר מתקרים נקורה ז' והשטי' בגדורקה ה', ולפי' שבל' הרקם הדזאים מפרק העז, אל המקרים המת שיט' בבלו, כי לא ימצע א'ק' כי אס' בכם. ולפי' שאלת הדקה הדבורה מאדר לבעל זאת המלאה, הנה וא' שנען' זה הספק המועל בה. ואטמל כי הצעד א'שר שכבר יתרבק בששו טחה א'ב'ה' ווישטח א'ב'ה' וויללה יהיב שיירו שעום ה' וטמאו, סטור בה הפלטסוק את הקדרטה, מפנ' יהי'ב' הווט בעל תבילות במו' שטה' הטעילה התבאר שקסלה א'ב' שוחה לקשת אה'ב' כי הטעילקה מוגבל, ובל' שט' ולפי' שקד לא ימצע אלא תדרק הדרק הנעלם בבללו, וככ' ואט' שא' ישירה יהו' יותר שאלת הדקה היירוב בעש'ם שיר'ה עט'ה בעל תבilih' ר' הנגה ר' או'ו' שונען' מאיזו צד' היירוב בעש'ם שיר'ה עט'ה אמתם חזיב' בעש'ם שט' וט' (ט) והויבת העגלה היא תחינה יקיטו בה קו יישר בלתי עופר עול מרוכו העז' וטה' שהחויק בה תחוק ובתקוף שואה אט' קאנ' מה' העז' ואט' גונ' להולה טפסה.

(ט') באנ' אט' קאנ' בדם קומ' יישרים, הנגה מודם דהשלשין: וזהו אשן מדב מה שחדא נשם טבעי במו' השהאר' שם. ואטם המתדרים ב'ה' הטעילה בשטמ' מה שטמ' לא מצע' שעוזו אל מצע' שוז'ו, אלא מצע' מה' שעוז'ו גנסים לטרו. וטה' הנגה לא התבאר' המגע העדר המתובל בנטם, אהר שריהו תמי' בעל תבלית. והנה וב' המהנדס ייח' את ההנהה מצע' מה' שעוז'ו אפערטר, לא מדב מה' שעוז'ו השלשין שאות' קאנ' כעט'ם, וממה המשולש שורה השיקום: והוא אשן' שחי' געלאות מצלעוני' לבר' הד' שיזו', ואטם באנ' געלאות הווא אשן' געלothy' דהשלשה מתגולפת בשער' קאנ'ם.

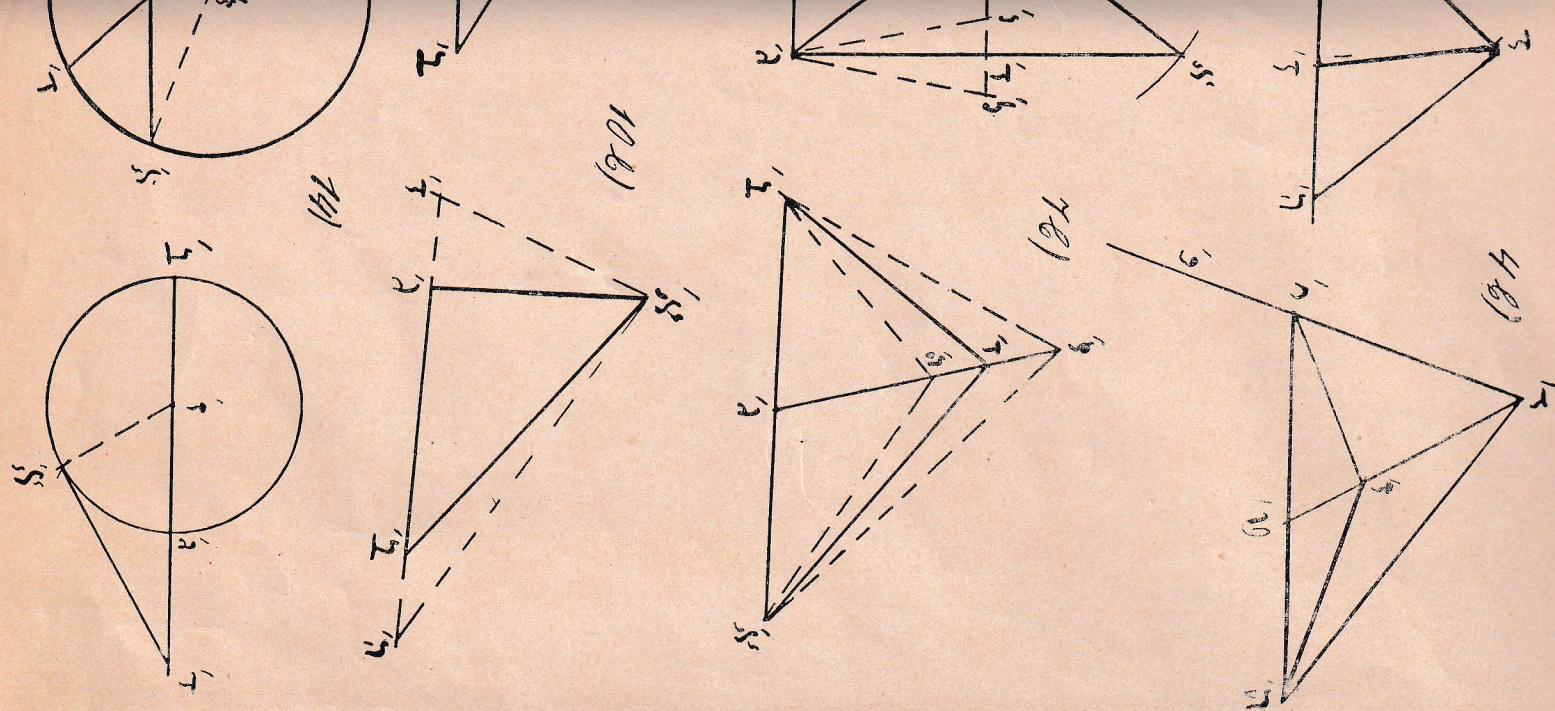
הנחה כבר יהה המהנדס יושוא גאנע בעל שער' שייהה בעל בלתי תבלית, מפנ'

¹ כי טהה: אבל הדבר בדור שער' שלש.

² הסר: מהם.

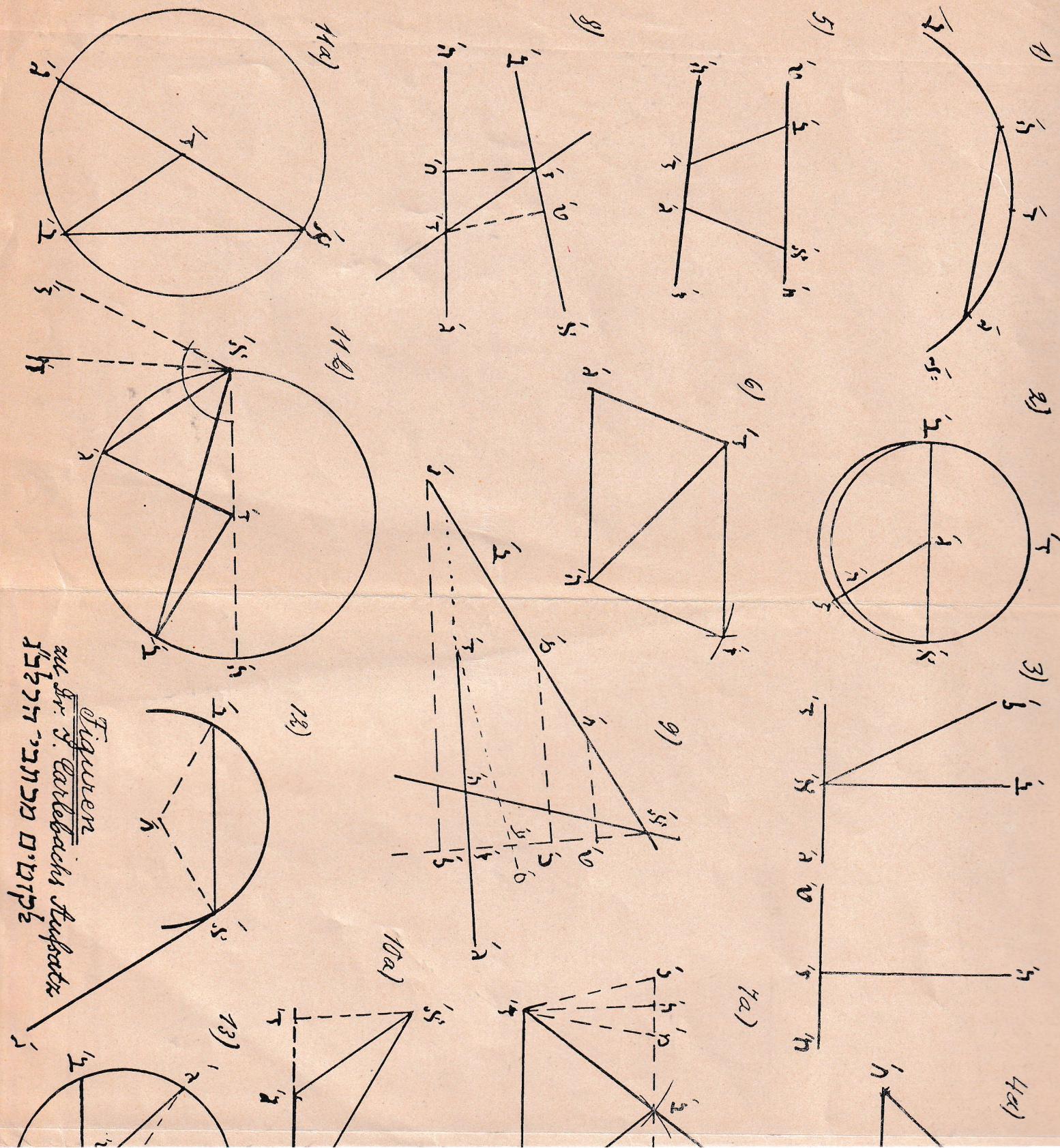
³ כי בשיער.

⁴ סטטאל.

י. נז. קאנרלענדאָך, לְקוֹסֶטִים מַכְתֵּבִי הַרְלֶבֶן.

۲۰

Figuren
 zur Dr. F. Carlebachs Skizzenkarte
 קידוטים מכתבו הלהיבר

Figures
 aus Dr. J. Carlebach's Aufsätze
 סדרה מס' מכתבי לילבך

